

114

Beretning

fra

landstingets udvalg angående forslag til lov om ændringer i lov nr. 287 af 30. juni 1922 om bispeembeders besættelse og om adgang til stiftsbåndsløsning.

(Afgivet den 25. maj 1950).

I henhold til udvalgets betænkning af 24. februar og landstingets derpå følgende beslutning har udvalget efter betænkningens afgivelse fortsat drøftelsen af det overfor udvalget rejste spørgsmål om „en for præster særskilt gældende adgang til stiftsbåndsløsning“. Udvalget har under sin fortsatte virksomhed holdt en række møder.

Forinden havde udvalget fra en navngiven kreds af præster i Fyns stift modtaget dels en tidligere udsendt henvendelse „Til Kirkefolk og Lovgivningsmagt“, dels en ved en deputation overfor udvalget fremsat redegørelse af 8. februar, der støttedes ved skriftligt foreliggende udtalelser fra „Kirkeligt Centrum“s, „Kirkeligt Forbund“s og „Indre Mission“s bestyrelser. Man gik i alle de nævnte skrivelser ind for en ændring i den bestående lovgivning, hvorved der åbnedes adgang for præster til personlig stiftsbåndsløsning.

Udvalget har endvidere modtaget en af samtlige fynske provster offentligt fremsat udtalelse af 24. februar, ligesom der fra pastor Dag Monrad Møller, Oure, Fyn, er fremsendt et af ham modtaget svar på et brev til professor Regin Prenter, Aarhus, og nogle af ham sammen med de andre nævnte fynske præster gennem Ritzaus bureau udsendte modbemærkninger overfor de fynske provster.

Ved den forhandling, der indenfor udvalget foregik i tiden efter den 24. februar, og hvor man gennemgik og drøftede det tilstillede materiale, var der enighed om, at en imødekommenhed overfor de fremsatte krav om adgang for præster til stiftsbåndsløsning udover den betydning, det ville have for folkekirken i almindelighed, desuden på særlig vis måtte berøre bispeembedets stilling, og man anmodede derfor kirkeministeren om at afæske enhver af biskopperne en udtalelse om problemet.

Fra samtlige biskopper er der afgivet svar, som, hvor afvigende de end kan være i vurderingen af de nævnte fynske præsters stilling, dog er fuldkommen samstemmende i, at en lovgivning, der indrømmer folkekirken præster en særskilt adgang til stiftsbåndsløsning, bør ikke gennemføres.

Udvalget må herefter betragte sin virksomhed som afsluttet, idet der iøvrigt henvises til de som bilag optrykte aktstykker.